

ประกาศกระทรวงคมนาคม

เรื่อง อุบัติเหตุที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

โดยที่มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ กำหนดให้รัฐมนตรี มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนในเรื่องใดๆ อันเกี่ยวกับอุบัติเหตุของอากาศยาน ในราชอาณาจักร เพื่อให้การดำเนินการเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่อากาศยานตามหมวด ๗ สองคลส่องกับ อนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และมาตรฐานและข้อปฏิบัติ (Standards and Recommended Practices) ที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑๓ แห่งอนุสัญญา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงออกประกาศกำหนดขอบเขตอุบัติเหตุที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑. อุบัติเหตุที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ หมายความว่า เหตุที่ เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ซึ่งรวมถึง อุบัติเหตุและอุบัติการณ์รุนแรงตามภาคผนวก ๑๓ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบิน พลเรือนระหว่างประเทศ

ข้อ ๒ อุบัติเหตุตามภาคผนวก ๑๓ หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ ของอากาศยาน โดยสำหรับอากาศยานที่มีคนอยู่บนอากาศยาน เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่มี บุคคลใดๆ ขึ้นไปบนอากาศยานโดยมีเจตนาที่จะทำการบิน จนถึงเวลาที่บุคคลเหล่านั้นทิ้งหมดได้ลงจากอากาศยาน หรือสำหรับอากาศยานที่ไม่มีคนอยู่บนอากาศยาน เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นในระหว่างที่อากาศยานพร้อมที่จะ เคลื่อนที่โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำการบิน จนถึงเวลาที่อากาศยานนั้นหยุดเคลื่อนที่เมื่อสิ้นสุดการบินและ ระบบขับเคลื่อนหลักหยุดทำงาน ซึ่ง

- (๑) มีบุคคลได้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บสาหัส อันเป็นผลมาจากการ
 - (ก) การอยู่ในอากาศยานนั้น หรือ
 - (ข) การสัมผัสโดยตรงกับส่วนใดๆ ของอากาศยานนั้น รวมไปถึงส่วนต่างๆ ที่เดาลุดออกจากอากาศยานนั้น หรือ
 - (ค) การสัมผัสโดยตรงกับไฟฟ้า

ยกเว้น เมื่อการบาดเจ็บต่างๆ นั้น เกิดขึ้นจากเหตุตามธรรมชาติ เป็นการ ได้รับบาดเจ็บโดยตนเองหรือโดยบุคคลอื่นๆ หรือเมื่อการบาดเจ็บนั้นเกิดขึ้นกับผู้ที่แอบโดยสารอากาศยาน ซึ่งหลบซ่อนอยู่กับบริโภคที่ได้จัดเตรียมไว้สำหรับผู้โดยสารและลูกเรือตามปกติ หรือ

(๖) อากาศยานได้รับความเสียหายหรือโครงสร้างอากาศยานล้มเหลว ซึ่ง

(ก) มีผลกระทบที่ไม่ดีต่อความแข็งแรงของโครงสร้าง สมรรถนะหรือคุณลักษณะทางการบินของอากาศยาน และ

(ข) โดยปกติ จะเป็นต้องได้รับการซ่อมใหญ่หรือการเปลี่ยนชิ้นส่วนที่ได้รับผลกระทบ

ยกเว้น กรณีเครื่องยนต์ขัดข้องหรือได้รับความเสียหาย โดยความเสียหายนั้นเกิดขึ้นเฉพาะกับเครื่องยนต์เดียว (รวมถึง ฝาครอบเครื่องยนต์ หรืออุปกรณ์ต่างๆ ของเครื่องยนต์) ไปพัดปลายนปัจจัยอากาศ อุปกรณ์ที่ยืนอยู่จากอากาศยานเพื่อใช้หัวค่าต่างๆ ครีบ ยาง ห้ามล้อ ส้อ ฝาครอบ เพื่อลดแรงต้านอากาศ ที่นั่นผิวภายนอกของอากาศยาน ประคุฐานล้อ กระเจียนหน้าต่างด้านหน้าห้องนักบิน ผิวอากาศยาน (เช่น รอยเว้าหรือรูขนาดเล็ก) หรือ ความเสียหายเล็กน้อยที่เกิดขึ้นกับไปพัดหลักของไฮลิคโคปเตอร์ ในพัดทางของไฮลิคโคปเตอร์ ฐานล้อ และความเสียหายเล็กน้อยที่เกิดขึ้นจากอุกเท็บ หรือนกชนอากาศยาน (รวมถึง รูต่างๆ บริเวณฝาครอบที่ส่วนหัวของอากาศยาน)

(๗) อากาศยานสูญหายหรือไม่สามารถเข้าถึงได้อีกยาวแห่งวิธี

ข้อ ๓ อุบัติการณ์รุนแรงตามภาคผนวก ๓ หมายความว่า เหตุการณ์นอกเหนือจากอุบัติเหตุตามภาคผนวก ๓ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของอากาศยาน ที่มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของการปฏิบัติการดังกล่าว โดยเหตุการณ์นั้นมีกรณีแผลล้มที่บังเอี้ยว มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดอุบัติเหตุตามภาคผนวก ๓ ขึ้น ทั้งนี้ สำหรับอากาศยานที่มีคนอยู่บนอากาศยาน เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่มีบุคคลใดๆ ขึ้นไปบนอากาศยานโดยมิเจตนาที่จะทำการบิน จนถึงเวลาที่บุคคลเหล่านั้นทั้งหมดได้ลงจากอากาศยาน หรือสำหรับอากาศยานที่ไม่มีคนอยู่บนอากาศยาน เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นในระหว่างที่อากาศยานพร้อมที่จะเคลื่อนที่โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำการบิน จนถึงเวลาที่อากาศยานนั้นหยุดเคลื่อนที่เมื่อสิ้นสุดการบินและระบบขับเคลื่อนหลักหยุดทำงาน เช่น

(๑) การใกล้ชันกันซึ่งนักบินจำเป็นต้องบังคับอากาศยานหรือกระทำการใดๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการชนกันหรือสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย

(๒) การชนกันซึ่งไม่จัดว่าเป็นอุบัติเหตุตามภาคผนวก ๓

(๓) การควบคุมอากาศยานในภูมิประเทศซึ่งควรจะหลีกเลี่ยง

(๔) การยกเลิกการวิ่งขึ้นบนทางวิ่งที่ถูกปิดหรือถูกใช้งาน บนทางขับ (ยกเว้นการปฏิบัติการบินของไฮลิคโคปเตอร์ที่ได้รับอนุญาต) หรือทางวิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้

(๕) การวิ่งขึ้นจากทางวิ่งที่ถูกปิดหรือถูกใช้งาน บนทางขับ (ยกเว้นการปฏิบัติการบินของไฮลิคโคปเตอร์ที่ได้รับอนุญาต) หรือทางวิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้

(๖) การลงจอดหรือพยายามลงจอดบนทางวิ่งที่ถูกปิดหรือถูกใช้งานอยู่ หรือบนทางขับ (ยกเว้นการปฏิบัติการบินของไฮลิคโคปเตอร์ที่ได้รับอนุญาต) หรือทางวิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้

(๗) ความล้มเหลวทั้งหมดที่จะบรรลุสมรรถนะที่คาดไว้ ระหว่างการวิ่งขึ้นหรือการบินได้ในช่วงเริ่มต้น

(๘) การเกิดไฟไหม้หรือควันในห้องนักบิน ห้องผู้โดยสาร ห้องบรรทุกสัมภาระ หรือไฟไหม้เครื่องยนต์ แม้ว่าไฟนั้นจะถูกระเบิดแล้วด้วยการใช้สารตับเพลิง

(๙) เหตุการณ์ซึ่งลูกเรือมีความจำเป็นต้องใช้ออกจิjenisฉุกเฉิน

(๑๐) โครงสร้างอากาศยานล้มเหลว หรือเครื่องยนต์แยกออกเป็นชิ้นส่วน รวมถึง เครื่องยนต์ไอฟันล้มเหลวแบบ Uncontained Turbine Engine Failure ซึ่งไม่ถูกจัดว่าเป็นอุบัติเหตุตาม ภาคผนวก ๓๓

(๑๑) การทำงานผิดพลาดหล่ายอย่างของระบบต่างๆ ของอากาศยาน อย่างน้อย ๑ ระบบ ซึ่งมีผลกระทบรุนแรงต่อการปฏิบัติการของอากาศยาน

(๑๒) ลูกเรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในขณะทำการบิน

(๑๓) สถานการณ์เกี่ยวกับระดับปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงหรือการจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งทำให้นักบินต้องประมวลผลภาวะฉุกเฉินของนักบิน เช่น น้ำมันเชื้อเพลิงไม่เพียงพอหรือหมด หรือกรณี ไม่สามารถใช้น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ได้ (Usable Fuel) หั้งหมดที่ได้เตรียมอากาศยานไว้

(๑๔) การรุกล้ำทางวิ่งซึ่งมีความรุนแรงระดับ A ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารของ องค์กรการการบินพลเรือนระหว่างประเทศ เลขที่ ๔๘๗๐ จัดโดยคุณมือการป้องกันการรุกล้ำทางวิ่ง (ICAO Doc 9870: The Manual on the Prevention of Runway Incursions)

(๑๕) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะวิ่งขึ้นหรือลงจอด เช่น การลงจอดก่อนถึงทางวิ่ง การวิ่งเลียปลายทางวิ่ง หรือการวิ่งออกนอกทางวิ่งด้านข้าง

(๑๖) ความล้มเหลวต่างๆ ของระบบ ปราศจากการณ์เกี่ยวกับสภาวะอากาศ การปฏิบัตินอกเหนือจากการปฏิบัติการที่ได้รับอนุมัติ หรือเหตุการณ์อื่นๆ ซึ่งทำให้หรืออาจทำให้เกิดความ ยากลำบากในการควบคุมอากาศยาน

(๑๗) ความล้มเหลวของระบบอย่างน้อย ๑ ระบบ ในระบบสำรองซึ่งจำเป็นต้องมี สำหรับการนำร่องและการเดินอากาศ

(๑๘) การปล่อยน้ำหนักที่แพร่มากับอากาศยานหรือน้ำหนักอื่นๆ ที่บรรทุกไว้ ภายนอกอากาศยานด้วยความไม่ตั้งใจ หรือด้วยความตั้งใจในกรณีฉุกเฉิน

ทั้งนี้ การพิจารณาเหตุการณ์ของอากาศยานที่เกิดขึ้นว่าเป็น อุบัติเหตุที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการ เดินอากาศ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑. หรือไม่นั้น ให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการสอบสวนที่ได้รับ การแต่งตั้งตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗๖ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายอุดม เติมพิทยาไพรสินธ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม